

Nieuwsbrief INS Updates

Nummer 14, 2025

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. H.J. de Kloe, mr. E. Ayerdem, mr. R.J.H. Berghuis, mr. J.O. Bijloo, mr. S.J. van den Boogert, mr. A.D. van Dalen, mr. J. van den Dolder, mr. N. Gamliël, mr. C.M.A. Knoben, mr. I.F.M. Lakwijk, mr. K.C.S. Meekes, mr. A.M.H. Nolte, mr. J.E. van Nuland, mr. W.P.I.J. Overgoor, mr. B.S. Pronk, mr. dr. S. Renssen, mr. D.R.C. Smit, mr. W.T.N. Vlasveld, mr. J.H.M. van de Wiel en mr. S. Zonneveld.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2025:975](#) 20-06-2025

Actio pauliana: Hoge Raad verschaft duidelijkheid over beoordeling wetenschap van benadeling bij samenstel van rechtshandelingen

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2025:1511](#) 10-06-2025

Weigering van een op grond van artikel 27 lid 2 Fw gevraagd ontslag van instantie wegens strijd met goede procesorde

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2025:680](#) 13-03-2025

Faillietverklaring bestuurder in verband met onverschuldigde betalingen door (inmiddels) failliete vennootschappen

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2025:6989](#) 13-06-2025

Verzet uitdelingslijst Imtech

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2025:3772](#) 11-06-2025

Internationale betekening dagvaarding

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2022:4238](#) 23-02-2022

Feitelijk beleidsbepaler aansprakelijk voor faillissementstekort, partner moet opbrengst paulianeuze transactie terugbetalen

RECHTSPRAAK

Faillietverklaring bestuurder in verband met onverschuldigde betalingen door (inmiddels) failliete vennootschappen

De curator heeft het faillissement van de voormalig bestuurder van drie failliete vennootschappen aangevraagd. De rechtbank heeft het faillissement uitgesproken. Het hof laat het vonnis van de rechtbank in stand. Zelfs als de door de bestuurder aangevoerde betalingen tegenover de betalingen van twee van de vennootschappen staan, blijft een fors bedrag over dat onverschuldigd is betaald.

De curator in het faillissement van een drietal vennootschappen heeft het faillissement aangevraagd van de voormalig bestuurder en aandeelhouder van deze vennootschappen ('de bestuurder'). De rechtbank Oost-Brabant heeft het verzoek toegewezen, omdat de failliete vennootschappen grote bedragen aan de bestuurder hebben overgemaakt, terwijl hier geen grondslag voor is gegeven. Drie vennootschappen hebben daarom een vordering uit hoofde van onverschuldigde betaling die niet wordt betaald, zodat aan de voorwaarden voor de faillietverklaring is voldaan.

In hoger beroep staat vast dat de bestuurder van een van de vennootschappen minder heeft ontvangen dan hij aan die vennootschap heeft betaald. Daarmee blijven twee vennootschappen met een mogelijk vorderingsrecht over. De bestuurder heeft aangevoerd dat in vaststellingsovereenkomsten finale kwijting is verleend, maar het hof oordeelt dat de vennootschappen geen partij zijn bij deze overeenkomst. Zou die finale kwijting wel zijn verleend, dan zou het sluiten van de vaststellingsovereenkomsten mogelijk paulianeus zijn.

Subsidiair voerde de bestuurder aan dat hij niet alleen bedragen van de vennootschappen heeft ontvangen, maar ook betalingen heeft gedaan aan of ten behoeve van deze vennootschappen. Het hof oordeelt dat onvoldoende duidelijk is dat deze betalingen inderdaad zijn verricht ten behoeve van de vennootschappen. Daar komt bij dat, ook als de stellingen van de bestuurder juist zouden zijn, nog steeds een schuld van € 178.218,93 resteert.

Summierlijk is daarom gebleken van het vorderingsrecht van twee vennootschappen. Het hof verwerpt ook de overige grieven en laat het faillissement in stand.

H.J. de Kloe, juli 2025

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 13-03-2025

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2025:680

Zaaknummer: 200.350.983_01

Rechters: J.B. Smits, L.G.J.M. van Ekert en T. van der Valk

Advocaten: M.F.J. Martens en N. van Wandelen

Wetsartikelen: 6 lid 3 Fw en 8 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

Verzet uitdelingslijst Imtech

De rechtbank Rotterdam heeft uitspraak gedaan op een groot aantal verzetschriften tegen de (tweede) uitdelingslijst in het faillissement van Imtech. Omdat het faillissement is uitgesproken in 2015, zijn omtrent de verificatie en het verzet tegen de uitdelingslijst de wetsartikelen van voor 1 januari 2019 van toepassing. De rechtbank verklaart het merendeel van de opposanten ontvankelijk en gegrond in hun verzet, en beveelt dat hun vorderingen alsnog op de uitdelingslijst worden opgenomen.

De opposanten stellen dat zij schuldeiser zijn van enkele gefailleerde dochtervennootschappen en dat de gefailleerde moedervernootschap zich door middel van een 403-verklaring hoofdelijk aansprakelijk heeft gesteld voor hun vorderingen. Omdat zij vanuit de gefailleerde dochtervennootschappen (nog) geen uitkering hebben ontvangen, hebben zij hun vorderingen in het faillissement van de moedervernootschap ingediend. Zij verzoeken door middel van de diverse bezwaarschriften dat hun vorderingen alsnog worden geverifieerd en op de lijst van erkende schuldvorderingen worden geplaatst.

De curatoren hebben zich grotendeels niet verzet tegen de ingediende bezwaarschriften en erkennen diverse vorderingen (enkele onder voorbehoud), zodat ook de rechtbank het verzet van de betrokken schuldeisers gegrond verklaart. Slechts twee verzetschriften worden niet-ontvankelijk verklaard omdat zij buiten de wettelijke termijn zijn ingediend (ex art. 183 lid 1 Fw (oud)). De rechtbank beveelt de curatoren om de uitdelingslijst dienovereenkomstig te wijzigen.

N. Gamliël, juli 2025

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 13-06-2025

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2025:6989

Zaaknummer: FT RK 25-817 e.v.

Rechters: C. de Jong

Advocaten: L.C.H.J. Hox, M.L.M. Bindels en M.K. Oosthoek

Wetsartikelen: 184 Fw , 185 Fw en 186 Fw

RECHTSPRAAK

**Feitelijk beleidsbepaler aansprakelijk voor
faillissementstekort, partner moet opbrengst paulianeuze
transactie terugbetalen**

***De rechtbank oordeelt dat de feitelijk beleidsbepaler aansprakelijk is
voor het faillissementstekort. De partner moet € 22.230 terugbetalen
wegens een paulianeuze transactie.***

In deze zaak vordert de curator van een failliete besloten vennootschap, actief in de
afbouwsector, schadevergoeding van drie betrokkenen: de feitelijk beleidsbepaler (de zoon),
de voormalig statutair bestuurder (de vader) en de partner van de zoon (de partner). Volgens
de curator is sprake van onbehoorlijk bestuur en paulianeus handelen. De procedure tegen
een vierde betrokkene, de compagnon van de zoon, is eerder ingetrokken na het bereiken van
een minnelijke regeling.

De rechtbank stelt vast dat de zoon vanaf de oprichting van de vennootschap tot het
faillissement in januari 2016 de feitelijke leiding had. Hij hield zich bezig met de
administratie, contractvorming en financiële besluitvorming, terwijl anderen een meer
uitvoerende rol hadden. Volgens de rechtbank fungeerde hij daarmee als feitelijk
beleidsbepaler. De administratie van de vennootschap vertoonde ernstige gebreken:
structureel ontbraken onderliggende overeenkomsten en facturen bij betalingen aan gelieerde
partijen en er was geen inzicht in de financiële positie van de onderneming. Deze gebrekkige
administratie levert een schending op van de wettelijke administratieplicht ex artikel 2:10 BW,
hetgeen leidt tot het rechtsvermoeden van onbehoorlijk bestuur onder artikel 2:248 BW.
Omdat de zoon geen verweer heeft gevoerd, wordt hij aansprakelijk gehouden voor het gehele
faillissementstekort. De rechtbank wijst tevens het door de curator gevorderde voorschot van
€ 75.000 toe.

De vader, die tussen oktober 2014 en maart 2015 formeel als bestuurder van de vennootschap
stond ingeschreven, werd door de curator eveneens aangesproken wegens onbehoorlijk
bestuur. De rechtbank acht echter aannemelijk dat hij enkel op verzoek van zijn zoon tijdelijk
als aandeelhouder en bestuurder fungeerde in verband met een hypotheekaanvraag van een

andere betrokkene. Uit verklaringen van de compagnon, de zoon en de partner blijkt dat de vader in de praktijk geen rol speelde in de dagelijkse gang van zaken binnen de vennootschap en feitelijk slechts als geldschietter en aandeelhouder fungeerde. De rechtbank komt dan ook tot het oordeel dat de vader niet hoeft bij te dragen in het faillissementstekort en matigt zijn aansprakelijkheid tot nihil. Onder de gegeven omstandigheden is de vader ook niet aansprakelijk op grond van artikel 2:9 of 6:162 BW. Volgens de rechtbank kan aan de vader geen persoonlijke ernstig verwijt worden gemaakt. Ook is niet gebleken dat hij nalatig is geweest in het treffen van maatregelen om de gevolgen van de onbehoorlijke taakvervulling af te wenden.

Ten aanzien van de partner stelt de rechtbank vast dat zij eind 2014 diverse roerende zaken van de vennootschap heeft overgenomen, waaronder drie bestelbussen, een aanhanger en een kopieerapparaat. De koopsom is verrekend met een lening die de partner eerder aan de vennootschap verstrekke. Deze transactie is door de curator buitengerechtelijk vernietigd op grond van artikel 42 Fw. De rechtbank oordeelt dat de transactie als een onverplichte rechtshandeling moet worden aangemerkt, die heeft geleid tot benadeling van de schuldeisers van de vennootschap. De activa zijn uit het vermogen van de vennootschap verdwenen zonder dat daar adequate compensatie of verhaalsmogelijkheden tegenover stonden. Daarbij was de partner, mede gezien haar relatie met de zoon en haar opmerkingen op de factuur, zich bewust van de financiële situatie van de vennootschap ten tijd van de transactie. Ook de vennootschap zelf beschikte over deze wetenschap. Omdat de goederen inmiddels aan derden zijn doorverkocht, moet de partner de waarde ervan na aftrek van de resterende lening aan de boedel vergoeden. De rechtbank stelt het bedrag vast op € 22.230.

De zoon en de partner worden als grotendeels in het ongelijk gestelde partij veroordeeld in de proceskosten van de curator. De partner dient daarnaast beslagkosten te vergoeden. In reconventie vorderden de vader en de partner opheffing van de gelegde beslagen. Deze vordering wordt slechts voor de vader toegewezen. Voor de partner blijft het beslag in stand. De proceskosten in reconventie worden gecompenseerd, zodat iedere partij haar eigen kosten draagt.

S.W.M. Kessels, juli 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 23-02-2022

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2022:4238

Zaaknummer: C/o8/268264 / HA ZA 21-281

Rechters: J.N. Bartels

Advocaten: L.M. Goeree en W. Hogenkamp
Wetsartikelen: 2:10 BW, 2:248 BW en 42 Fw

RECHTSPRAAK

Weigering van een op grond van artikel 27 lid 2 Fw gevraagd ontslag van instantie wegens strijd met goede procesorde

In een geding met een conventie en een reconventie, waarin een gefailleerde vennootschap in conventie eiseres was en in reconventie gedaagde, geven de curatoren aan dat zij het geding in conventie niet zullen overnemen en in reconventie niet zullen verschijnen. Het hof verleent in conventie echter geen ontslag van instantie, vanwege nauwe verwevenheid met de reconventie, waarin wordt doorgeprocedeerd.

Casus

Twee vennootschappen sluiten in december 2006 een aandelenverkoopovereenkomst. Zij krijgen daarover een geschil. In een arbitrageprocedure vordert de ene vennootschap (in conventie) een verklaring voor recht dat zij aan alle verplichtingen uit de aandelenverkoopovereenkomst voldaan heeft. De andere vennootschap vordert (in reconventie) vernietiging van de aandelenverkoop.

Bij vonnis van 23 juli 2021 wijst het Nederlands Arbitrage Instituut de vordering in reconventie toe (vernietiging aandelenverkoop) en – dus – de vorderingen in conventie af. Op 21 september 2021 gaat de vennootschap die de arbitrageprocedure verloren heeft (eiseres in conventie) failliet. Bij dagvaarding van 9 november 2021 vordert de gefailleerde vennootschap ('de gefailleerde') vernietiging van het arbitraal vonnis.

De procedure wordt geschorst vanwege het faillissement van de gefailleerde. De curatoren van de gefailleerde laten bij akte weten dat zij niet in het geding zullen verschijnen om het geding in conventie (waarin de gefailleerde eiseres was) over te nemen, als de wederpartij hen daar op basis van artikel 27 lid 1 Fw toe zou oproepen. De wederpartij vordert daarom onder verwijzing naar artikel 27 lid 2 Fw ontslag van instantie.

De gefailleerde voert verweer.

Beslissing

Het hof neemt in aanmerking dat voor zover het geding betrekking heeft op de reconventie, niet artikel 27 Fw, maar artikel 28 Fw van toepassing is (het betreft daar immers een rechtsvordering die *tegen* de gefailleerde ingesteld is). Voor dat deel van het geding zou op grond van artikel 28 lid 4 Fw (jo. art. 25 lid 2 Fw) dus sowieso doorgeprocedeerd worden als de curatoren niet verschijnen.

Vervolgens overweegt het hof dat artikel 27 lid 2 Fw niet dwingend voorschrijft dat ontslag van instantie moet worden gegeven als de curator het geding niet overneemt. Ontslag van instantie kan achterwege blijven indien het uitspreken ervan in strijd zou komen met de goede procesorde. Naar het oordeel van het hof is daar in dit geval sprake van, omdat het geding in conventie en het geding in reconventie nauw met elkaar verweven zijn. Het geding in reconventie kan niet zinvol worden voortgezet als de arbitrale beslissing in de conventie kracht van gewijsde zou krijgen. Het hof wijst daarom het verzoek tot ontslag van instantie af.

Inge Lakwijk, juli 2025

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 10-06-2025

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2025:1511

Zaaknummer: 200.302.901/01

Rechters: A.S. Arnold, A. van Hees en M.C. Bosch

Advocaten: M. Ynzonides en M.J. Drop

Wetsartikelen: 27 Fw en 28 Fw

RECHTSPRAAK

Actio pauliana: Hoge Raad verschaft duidelijkheid over beoordeling wetenschap van benadeling bij samenstel van rechtshandelingen

De Hoge Raad verschaft duidelijkheid over de toepassing van de actio pauliana (art. 42 Fw) bij een samenstel van rechtshandelingen. Beoordeling van wetenschap van benadeling moet worden betrokken op het samenstel als geheel.

In deze zaak staat centraal de vernietiging van een groot aantal rechtshandelingen tussen het failliete Mega/NPB en Nebo c.s. Deze rechtshandelingen zagen onder meer op het aangaan van bouwclaimovereenkomsten, aansprakelijkstellingen, terugkoopovereenkomsten, de vestiging van pand- en hypotheekrechten en de leveringen van onroerende zaken. De curator had deze rechtshandelingen als één samenstel aangemerkt en op grond van artikel 42 Fw (*actio pauliana*) vernietigd.

In eerste aanleg heeft de rechtbank voor recht verklaard dat de curator het grootste deel van het samenstel van rechtshandelingen rechtsgeldig heeft vernietigd. Dit vonnis is door het hof bekrachtigd. In cassatie klaagt Nebo c.s. dat het hof heeft miskend dat een rechtshandeling die behoort tot een samenstel van rechtshandelingen slechts voor vernietiging in aanmerking komt, indien ten tijde van het aangaan van *die* rechtshandeling met een redelijke mate van waarschijnlijkheid een faillissement en een tekort daarin waren te voorzien. Nebo c.s. meent (dus) dat per rechtshandeling moet worden beoordeeld of er sprake was van wetenschap van benadeling. Omdat het hof slechts heeft getoetst of bij het aangaan van het samenstel van rechtshandelingen aan dit wetenschapsvereiste werd voldaan, is volgens Nebo c.s. niet komen vast te staan dat ten tijde van het aangaan van iedere tot het samenstel behorende rechtshandeling aan het wetenschapsvereiste werd voldaan.

Daar gaat de Hoge Raad niet in mee. Onder verwijzing naar *HR Curatoren AHC/Air Holland* c.s. (ECLI:NL:HR:2008:BG1117) overweegt de Hoge Raad om te beginnen dat de omstandigheden van het geval kunnen meebrengen dat artikel 42 Fw ook van toepassing is op een samenhangend geheel van rechtshandelingen. Bij de toepassing van artikel 42 Fw gaat het

erom of dit samenhangende geheel als zodanig schuldeisers heeft benadeeld.

Daarmee strookt volgens de Hoge Raad dat ook de beoordeling van de wetenschap van benadeling wordt betrokken op het samenhangende geheel van rechtshandelingen. Bepalend is of *op enig moment* bij het verrichten van een rechtshandeling die behoort tot het samenhangende geheel van rechtshandelingen, is voldaan aan de voorwaarde dat de schuldenaar en, in het geval van artikel 42 lid 2 Fw, degene met of jegens wie de schuldenaar de rechtshandeling verrichtte, wist of behoorde te weten dat benadeling van schuldeisers het gevolg zou zijn van het samenhangende geheel van rechtshandelingen.

Daar voegt de Hoge Raad aan toe dat ook de beoordeling van de onverplichtheid, die artikel 42 Fw immers als voorwaarde stelt voor vernietiging, moet worden betrokken op het samenhangende geheel van rechtshandelingen.

S.J. van den Boogert, juli 2025

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-06-2025

ECLI: ECLI:NL:HR:2025:975

Zaaknummer: 24/01020

Rechters: M.J. Kroeze, T.H. Tanja-van den Broek, F.J.P. Lock, S.J. Schaafsma en K. Teuben

Advocaten: A. Stortelder, T.T. van Zanten en M.E. ten Brinke

Wetsartikelen: artikel 42 Fw

RECHTSPRAAK

Internationale betekening dagvaarding

De rechtbank stelt de curator in de gelegenheid om stukken over te leggen waaruit blijkt dat het exploot per aangetekende post is verzonden, wanneer dat is gebeurd en of/wanneer het poststuk is aangeboden aan/afgehaald door gedaagde.

Op 7 augustus 2024 heeft de rechtbank in een procedure met een curator als eiser en verschillende gedaagden, eindvonnis gewezen in de zaken tegen twee gedaagden en de curator in de gelegenheid gesteld een (Duitse) buitenlandse gedaagde alsnog op juiste wijze en tijdig op te roepen.

De rechtbank is van oordeel dat de dagvaarding waarbij gedaagde via de Duitse instanties is opgeroepen te verschijnen te laat is betekend om haar voldoende gelegenheid te geven verweer te voeren. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

Ingevolge artikel 56, eerste lid Rv geschiedt de betekening van een dagvaarding ten aanzien van hen die een bekende woon- of verblijfplaats hebben in een staat waar de Herziene EG-betekenningsverordening, inmiddels vervangen door de Herschikte EU-betekenningsverordening, van toepassing is, met inachtneming van het tweede tot en met vijfde lid van dit artikel.

Een deurwaarder die is aangewezen als verzendende instantie verzendt een afschrift van het te betekenen stuk aan een ontvangende instantie ter betekening aan degene voor wie het stuk bestemd is (artikel 56 lid 2 Rv). Hij mag dat afschrift of een vertaling daarvan ook rechtstreeks verzenden aan degene voor wie het stuk bestemd is. De verzending moet dan aangetekend of op gelijkwaardige wijze geschieden. Op grond van de (op deze casus nog van toepassing zijnde) Herziene EG-betekenningsverordening moet de ontvangende instantie ervoor zorgen dat de betekening binnen een maand na ontvangst geschiedt.

De termijn van dagvaarding is in een geval als hier aan de orde vier weken (art. 115 lid 1 Rv). De dagvaardingstermijn vangt in geval van toepassing van artikel 56 Rv aan op de dag die volgt op de datum van verzending als bedoeld in lid 2 onder a van dat artikel (artikel 119 lid 1

Rv).

In deze zaak is de dagvaarding pas op 2 april 2025, de dag waartegen is gedagvaard, door de ontvangende instantie aan gedaagde betekend. De betekening heeft daarom niet tijdig plaatsgevonden, waardoor gedaagde onvoldoende gelegenheid heeft gehad verweer te voeren. Ter zitting heeft zich geen advocaat gesteld voor gedaagde.

De rechtbank heeft geconstateerd dat de deurwaarder in de dagvaarding heeft verklaard dat een afschrift van het exploit (ook) per aangetekende post aan gedaagde is of wordt verzonden. De curator heeft geen stukken overgelegd waaruit blijkt dat het exploit per aangetekende post is verzonden, wanneer dat is gebeurd en of/wanneer het poststuk is aangeboden aan/afgehaald door gedaagde. Daarmee is onduidelijk of al dan niet tijdig is gedagvaard. De rechtbank geeft de curator de gelegenheid deze stukken alsnog in het geding te brengen.

D.R.C. Smit, juli 2025

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 11-06-2025

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:3772

Zaaknummer: C/08/ 307873/ HA ZA 23-479

Rechters: K.J. Haarhuis

Advocaten: F. Kolkman

Wetsartikelen: 56 Rv, 115 Rv, 119 Rv, 7 Herziene EG-betekenningsverordening en 14 Herziene EG-betekenningsverordening